

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana  
Judecător: I. Dutca  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

dosarul nr. 2ra-962/18

## Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător  
judecători

Iulia Sîrcu  
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Elena Romanova prin intermediul avocatului Radion Bordian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Petru Romanov împotriva Elenei Romanova cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, prin care s-a admis apelul declarat de Elena Romanova, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 martie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial,

### c o n s t a t ă :

La 03 februarie 2017, Petru Romanov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Romanova cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12 martie 2015, pârâta Elena Romanova a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Romanov și alții privind declararea nulității contractului de investiție nr. 184/173 din 21 martie 2008, declararea nulității acordului adițional nr. 1 din 30 iulie 2009 cu aceiași semnatori, declararea nulității parțiale a actului de primire - predare nr. 11 din 16 septembrie 2009 prin care a avut loc transmiterea bunului imobil nr. 184 situat în mun. Chișinău str. Nicolae Sulac 4, cu înlocuirea numelui și prenumelui beneficiarului din Nadejda Romanova în Elena Romanova, recunoașterea după Elena Romanova a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 184 din mun. Chișinău, str. Nicolae Sulac, 4.

A menționat că prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată a Elenei Romanova a fost respinsă integral.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 a fost respinsă cererea de apel depusă de Elena Romanova împotriva hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Elena Romanova a fost considerat inadmisibil.

Astfel, a relatat reclamantul că la momentul adresării în instanța de judecată a fost nevoit să fie asistat de un avocat pentru a-și apăra drepturile și interesele sale, în acest sens de către BA „Aurelia Grigoriu” fiind prestate servicii juridice pe cauza civilă sus-menționată.

Pentru acordarea serviciilor de asistență juridică în baza contractului de asistență juridică din 19 iunie 2015 și în baza mandatului nr. 0876810 din 19 iunie 2015 a fost achitată în contabilitatea BA „Aurelia Grigoriu” suma de 1500 Euro (echivalent în lei - 31 500 lei) pentru reprezentarea intereselor în instanța de fond, instanța de apel și Curtea Supremă de Justiție.

Față de aceste considerente, reclamantul a susținut că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat costul unei ore de lucru a avocatului luând în calcul recomandările Uniunii Avocaților din Republica Moldova - 50 și 150 euro/oră. Aparent a indicat că, CEDO a considerat rata pe oră de 50-60 Euro rezonabilă, iar într-o cauză complexă, a acceptat și rata de 100 Euro pe oră pentru lucru unui avocat din Republica Moldova (cauza Oferta Plus SRL c Moldovei).

A declarat că lucrul avocatului nu constă doar în prezența fizică în fața instanței, dar activitatea lui pe o cauză este mult mai complexă și cuprinde activități atât în faza de pregătire a referinței, probelor, înscrisurilor, cât și urmărirea mersului procesului și după caz, realizarea căilor de atac sau depunerea titlului spre executare, astfel că taxa achitată pentru serviciile juridice, pe cauza la care se face referire, corespunde cerințelor legislației în vigoare, deoarece este reală, necesară și rezonabilă.

Solicită reclamantul, încasarea în beneficiul său din contul Elenei Romanova a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 31 500 lei și taxei de stat achitată în prezenta cauză în sumă de 945 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 27 martie 2017, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat de la Elena Romanova în beneficiul lui Petru Romanov cheltuielile de judecată în sumă de 31 500 lei și cheltuielile de judecată în prezenta cauză în sumă de 945 lei, iar în total suma de 32 445 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Elena Romanova a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, s-a admis apelul declarat de Elena Romanova, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 27 martie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare

în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la Elena Romanova în beneficiul lui Petru Romanov cheltuielile de judecată cu titlu asistență juridică în mărime de 15 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, s-a încasat de la Elena Romanova în beneficiul lui Petru Romanov cheltuielile de judecată cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în mărime de 450 lei, proporțional părții admise din acțiune. În rest, pretenția privind încasarea taxei de stat în mărimea ce excede suma de 450 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

La 05 aprilie 2018, Elena Romanova prin intermediul avocatului Radion Bordian, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, avocata Aurelia Grigoriu a prestat servicii de asistență juridică pe cauza civilă la care se pretinde încasarea cheltuielilor de judecată, fără dreptul de a desfășura activitatea de avocat.

Prin urmare, afirmă că avocata Aurelia Grigoriu nu era în drept să încaseze sume bănești de la Petru Romanov pentru prestarea serviciilor juridice, iar acesta la rândul său nu este în drept să pretindă încasarea acestor cheltuieli.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei enunțate, Completul constată că, recurenta Elena Romanova s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 aprilie 2018 în termen.

La 25 aprilie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Petru Romanov nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Elena Romanova prin intermediul avocatului Radion Bordian, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Elena Romanova prin intermediul avocatului Radion Bordian, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurentă nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elena Romanova prin intermediul avocatului Radion Bordian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Elena Romanova prin intermediul avocatului Radion Bordian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea